

[Hauge.]

og Kommuner til at betale langt mere end efter Statsboligfondslovens § 5, selv om denne anvendes i sin videste Udstrækning, og hvad der ellers kan blive Tale om af Tab for Stat og Kommuner, hvis dette Lovforslag vedtages.

Altsaa, trods alt vil jeg trøste mig med den højtærede Ministers Udtalelser og haabe, at han vedblivende vil fastholde dem. Han ved, hvor vanskeligt dette Problem ligger; og det er jo navnlig Indenrigsministeriet, der staar Problemet nær. Det er jo i sidste Instans Indenrigsministeriet, der skal træffe de nødvendige Foranstaltninger, for at Stat og Kommuner ikke kommer i Klemme med alt for mange af de 116—117 Mill. Kr., der er udlaant af Statsboligfonden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Det ærede Medlem Hr. Hauge vilde konstatere en Modsætning eller en Væsenforskellighed mellem den højtærede Indenrigsminister og mig. Det gøres ikke nødvendigt, jeg er ganske overbevist om, at i Arbejdet paa disse Lovforslag vil den højtærede Indenrigsminister og jeg arbejde sammen paa det allerbedste.

Naar det ærede Medlem Hr. Hauge i sine Bemærkninger vedrørende Statsboligfondslovens § 5 understregede, at der maatte handles hurtigt — det samme gjorde det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen, det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen sagde, at Buen allerede var spændt til det yderste, og for et enkelt Selskabs Vedkommende var den bristet —, vil jeg gerne sige, at jeg tror, at der vedrørende § 5 er foretaget visse agitationsmæssige Ting, som vel nok har bevirket, at Buen hist og her er spændt stærkere, end den ellers vilde være blevet. At Indenrigsministeriet er i fuld Gang med at overveje det Problem, har den højtærede Indenrigsminister givet Udtryk for, idet Ministeren sagde, at man stod lige midt i det, og jeg tror, at med Hensyn til den Side af Sagen vil man nok gaa den Vej, som er forsvarlig baade overfor Kommunen og Staten. Jeg kan ikke andet end beklage, hvis man indenfor de Boligomraader, hvor der ydes Støtte fra det offentlige, gaar til at indføre økonomisk Selvtægt, som der ikke er Hjemmel for, jeg kan ikke se, det er et Skridt i Retning af at fremme en god Løsning af denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Hauge udtalte, at vi ikke maatte forhindre det private Initiativ i at sætte ind. Nej, det vil vi

heller ikke gøre, og det gør vi heller ikke, naar man fra Kommunernes Side har Ret til at give Skattelettelse paa de Omraader, hvor man andrager derom. Dertil kommer endvidere, at der fra byggekyndige Kredse ogsaa i Hovedstaden foreligger Udtalelser af meget ny Dato, hvori man tilkendegiver, at netop i den Situation, man nu staar i, er der Mulighed for, at det private kan sætte ind, der er blot et Par Ting, man gerne vil have ordnet først, og det mener jeg ogsaa, vi kan tage op til Undersøgelse ved Udvalgsbehandlingen.

Indenrigsministeren (Kragh): Det var ikke det radikale Venstres Lovforslag, jeg tænkte paa, da jeg talte om Overflytning af Skat fra fast Ejendom til personlig Skat i Forbindelse med de her foreliggende Lovforslag; jeg tror ogsaa, det fremgik af Sammenhængen. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen siger, at denne Bemærkning havde i hvert Fald ikke Gyldighed for de af det radikale Venstre forelagte Lovforslag, for der vilde Formindskelse af Bygningsskatten bevirke en eventuel tilsvarende Forhøjelse af Jordbeskatningen. Ja, hvordan man nu end indretter sig, enten man, som det socialdemokratiske Lovforslag, fritager visse Lejlighedstyper i Ejendomme for Beskatning, eller man som de radikale Lovforslag ophæver al Beskatning af Bygninger, saa vil den dermed følgende Formindskelse af de kommunale Indkomster og for Resten ogsaa af Statens Indkomster, hvis man ikke kan bringe Udgiftsbudgettet ned, nødvendiggøre, at man paa andre Omraader gaar til større Udskrivning. Her er der selvsagt kun Tale om enten Beskatning af Jord eller Beskatning af personlig Indkomst, og hvor man for Jordbeskatningens Vedkommende har naaet den Maksimalgrænse, som i den gældende Lov er tilladt, vil der ikke blive andet end den personlige Indkomst at læsse yderligere Byrder paa; derom kan antagelig det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen og jeg meget hurtigt blive enige. Og den Lettelse, som det radikale Venstre her foreslaar af Skatten paa Bygninger, er i Virkeligheden saa vidtgaende, hvad jeg ogsaa har paavist, da jeg den 3. Maj i Aar havde Ordet om denne Sag, at Bygningsskatten praktisk talt ophæves, det er jo det faktiske, og det ærede Medlem ved jo særdeles godt, at Muligheden for at naa saa langt paa dette Omraade aldeles ikke er til Stede. Det ærede Medlem ved, at det, vi naaede ved Lovgivningen af 31. Marts 1926, var det længste, man paa dette Tidspunkt kunde naa i Henseende til